

Tâm kinh Tuệ Giác Qua Bờ

Bồ-tát Avalokiteśvara, trong khi quán chiếu sâu sắc với tuệ giác qua bờ, bỗng khám phá ra rằng tất cả năm uẩn đều trống rỗng, tất cả đều là cái không. Giác ngộ điều ấy xong, bồ-tát vượt qua được mọi khổ đau ách nạn.

“Này Śāriputra, hình hài này chính là cái không và cái không cũng chính là hình hài này. Hình hài này không phải là một cái gì khác với cái không và cái không cũng không phải là một cái gì khác với hình hài này. Điều này cũng đúng với các cảm thọ, tri giác, tâm hành và nhận thức.

“Này Śāriputra, tất cả mọi hiện tượng đều mang theo tướng không, không hiện tượng nào thực sự có sinh, có diệt, có có, có không, có dơ, có sạch, có thêm và có bớt.

“Chính vì vậy mà trong cái không, năm uẩn là hình hài, cảm thọ, tri giác, tâm hành và nhận thức đều không có mặt như những thực tại riêng biệt. Mười tám lĩnh vực hiện tượng là sáu căn, sáu trần và sáu thức cũng đều không có mặt như những thực tại riêng biệt; mười hai khoen nhân duyên cùng sự chấm dứt của chúng, bốn đế là khổ, tập, diệt và đạo cũng không có mặt như những thực tại riêng biệt; tuệ giác và chứng đắc cũng đều như thế.

“Vị bồ-tát khi thực tập phép quán tuệ giác qua bờ không thấy có gì cần được chứng đắc, nên không thấy còn có gì chướng ngại trong tâm. Và vì tâm không còn chướng ngại nên vị ấy vượt thắng được mọi sợ hãi, đập tan được mọi tri giác sai lầm và đạt được nirvāṇa tuyệt hảo.

“Tất cả các Bụt trong quá khứ, hiện tại và vị lai nhờ nương vào phép thực tập tuệ giác qua bờ mà đạt tới chánh giác toàn vẹn.

“Cho nên, này thầy Śāriputra, ai cũng cần biết rằng tuệ giác qua bờ là một linh chú lớn, là linh chú sáng nhất, là linh chú cao nhất, là linh chú không thể so sánh được. Đó là tuệ giác chân thực có khả năng diệt trừ tất cả mọi khổ nạn. Vì vậy ta nên đọc lên câu linh chú sau đây để tán dương tuệ giác qua bờ:

“Gate, gate, pāragate, pārasamgate, bodhi, svaha!”

Kinh văn Tâm Kinh bằng kệ tụng 5 chữ:

Avalokita

Khi quán chiếu sâu sắc

Với tuệ giác qua bờ,

Bỗng khám phá ra rằng:

Năm uẩn đều trống rỗng.

Giác ngộ được điều đó,

Bồ-tát vượt ra được

Mọi khổ đau ách nạn.(C)

“Này Śāriputra,

Hình hài này là không,

Không là hình hài này;

Hình hài chẳng khác không,

Không chẳng khác hình hài.

Điều này cũng đúng với

Cảm thọ và tri giác,

Tâm hành và nhận thức. (C)

“Này Śāriputra,

Mọi hiện tượng đều không,

Không sinh cũng không diệt,

Không có cũng không không,

Không dư cũng không sạch,

Không thêm cũng không bớt. (C)

“Cho nên trong cái không,

Năm uẩn đều không thể

Tự riêng mình có mặt.

Mười tám loại hiện tượng

Là sáu căn, sáu trần

Và sáu thức cũng thế;

Mười hai khoen nhân duyên

Và sự chấms dứts chúng

Cũng đều là như thế;

Khỏ, tậps, diệts và đạos

Tuệ giắcs và chúng đắcs

Cũng đều là như thế. (C)

“Khi một vị bồ-tát

Nương tuệ giác qua bờ

Không thấy có sở đắc

Nên tâm hết chướng ngại.

Vì tâm hết chướng ngại

Nên không còn sợ hãi,

Đập tan mọi vọng tưởng,

Đạt niết-bàn tuyệt hảo. (C)

Chư Bụt trong ba đời

Nương tuệ giác qua bờ

Đều có thể thành tựu

Quả chánh giác toàn vẹn. (C)

“Vậy nên phải biết rằng

Phép tuệ giác qua bờ

Là một linh chú lớn,

Là linh chú sáng nhất,
Là linh chú cao tột,
Không có linh chú nào
Có thể so sánh được.
Là tuệ giác chân thực
Có khả năng diệt trừ
Tất cả mọi khổ nạn. (C)

Vậy ta hãy tuyên thuyết
Câu linh chú qua bờ:
“Gate, gate,
pāragate,
pārasamgate,
bodhi, svaha!” (CC)